

Nozibele i jej trzy włosy

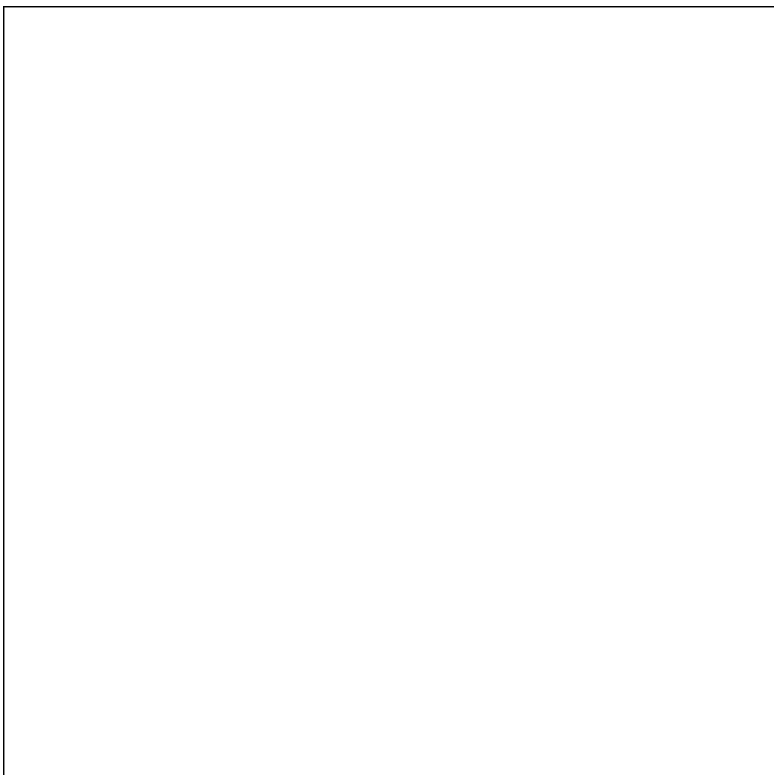
- Tessa Welch
- Wiehan de Jager
- Aleksandra Migorska
- polsk
- nivå 3

(uten bilder)

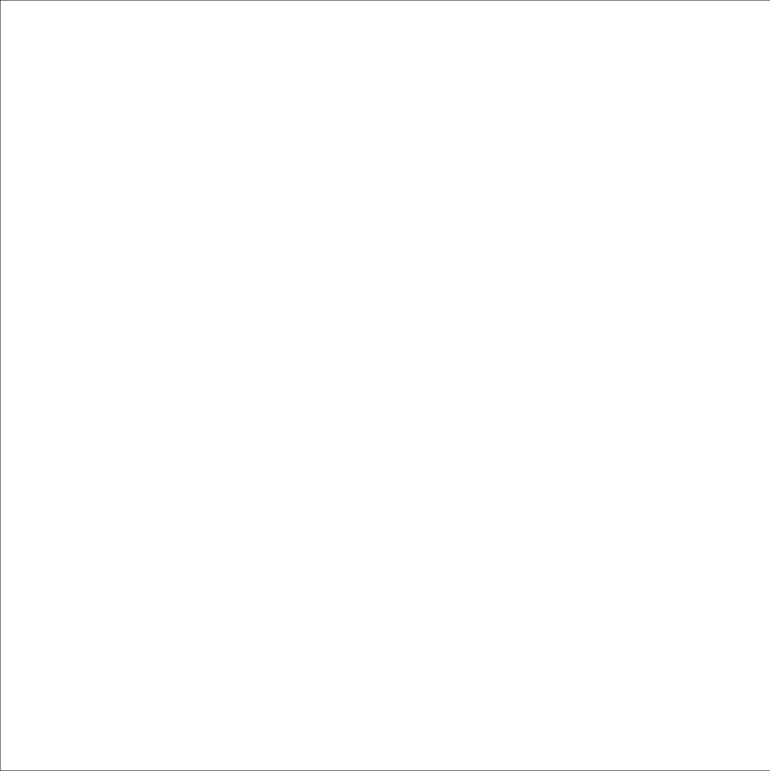
Dawno temu trzy dziewczynki poszły nazbierać drewna.

Dzień był gorący, więc poszły też wykąpać się w rzece. Bawiły się, pluskały i pływały w chłodnej wodzie.

Nagle zorientowały się, że zrobiło się bardzo późno i pospieszyły z powrotem do wioski.

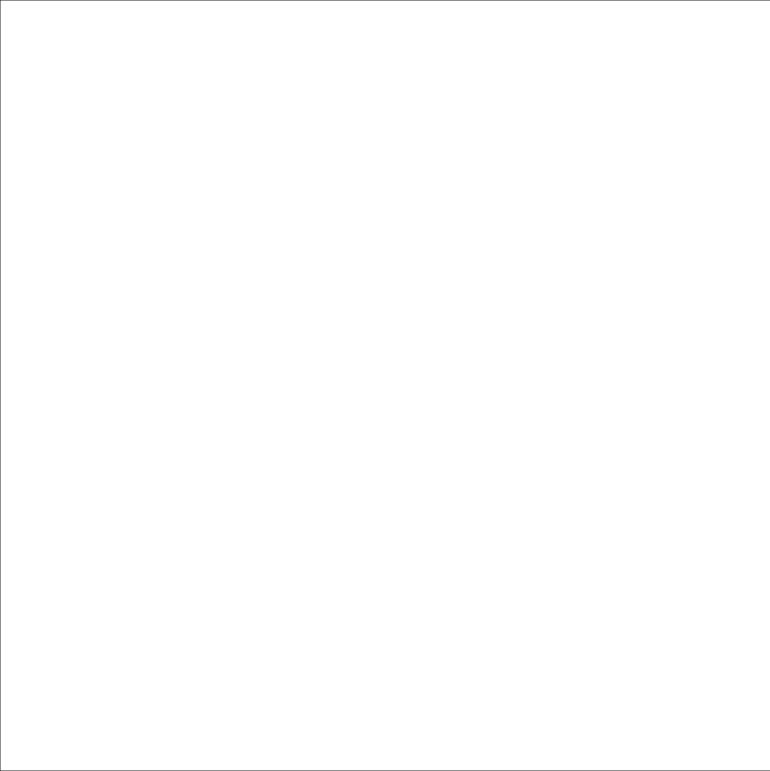
Kiedy były już prawie w domu, Nozibele dotknęła ręką swojej szyi. Okazało się, że zapomniała naszyjnika! “Proszę, wróćcie ze mną!” – błagała swoje koleżanki. Niestety, obie dziewczynki uznały, że było już zbyt późno.

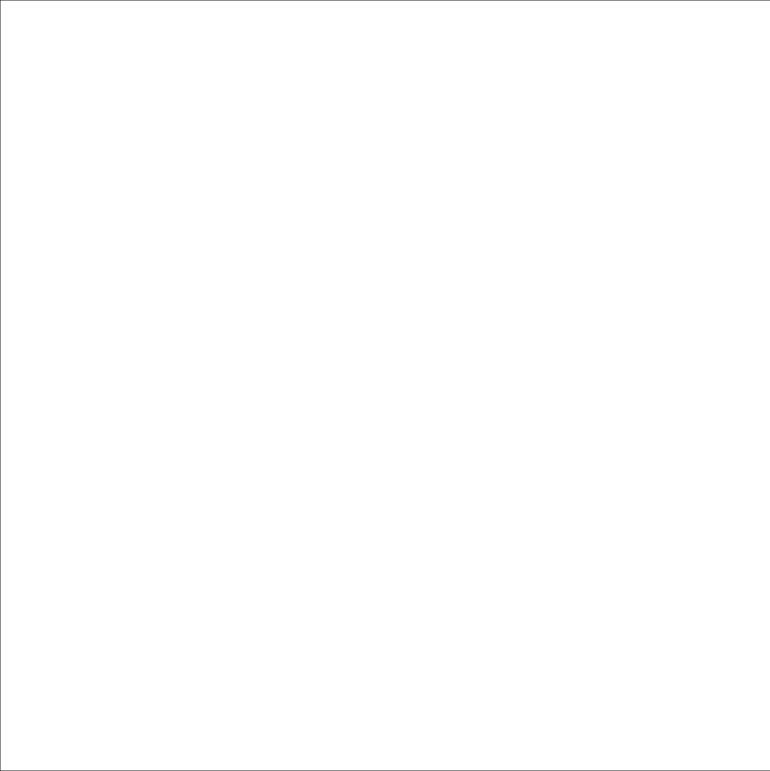
Nozibele wróciła więc nad rzekę sama. Znalazła naszyjnik i pospieszyła do domu. Niestety zgubiła się w ciemnościach.

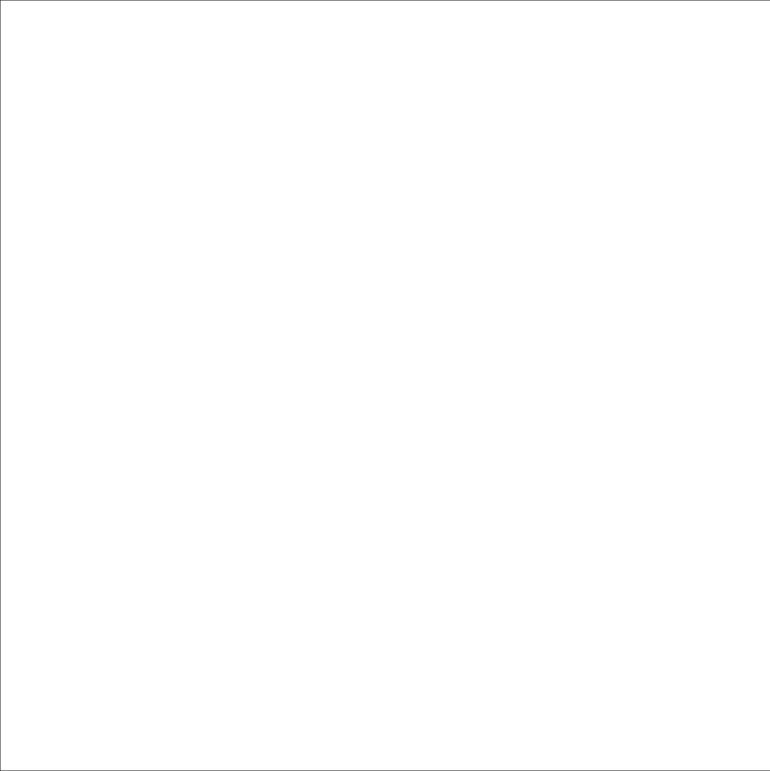
W oddali zauważyła światło dobiegające z chaty.
Przyspieszyła kroku i zapukała do drzwi.

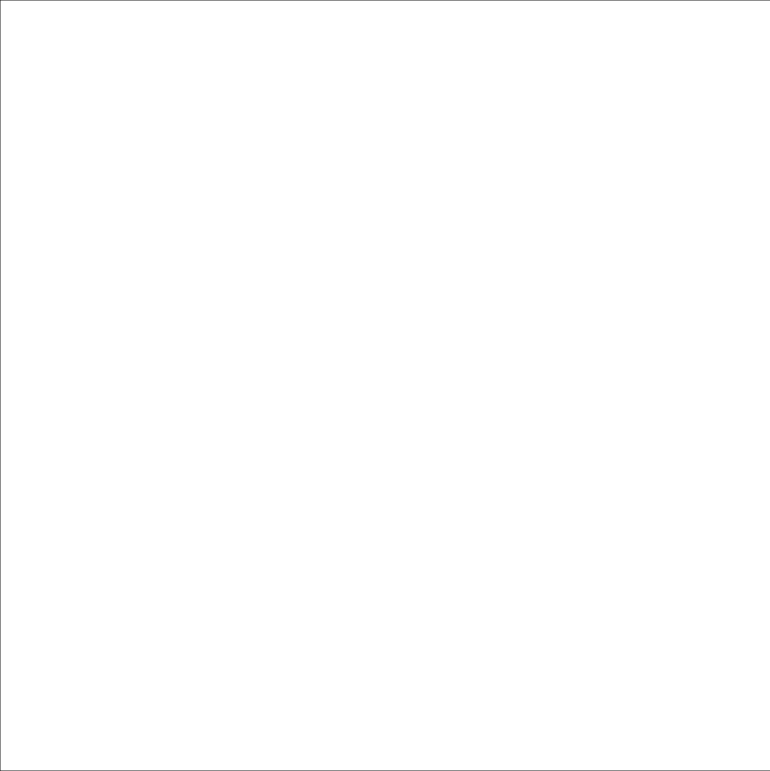
Ku jej zdziwieniu, drzwi otworzył pies: „Czego chcesz?” – zapytał. „Zgubiłam się i muszę gdzieś przenocować” – odpowiedziała Nozibele. „Wejdź, bo jak nie, to będę gryzł!” Nozibele posłusznie weszła do środka.

„Ugotuj dla mnie!” – rozkazał pies. „Ale ja nigdy nie gotowałam dla psa” – odpowiedziała dziewczynka. „Gotuj, bo jak nie, to będę gryzł!”
Więc Nozibele ugotowała jedzenie dla psa.

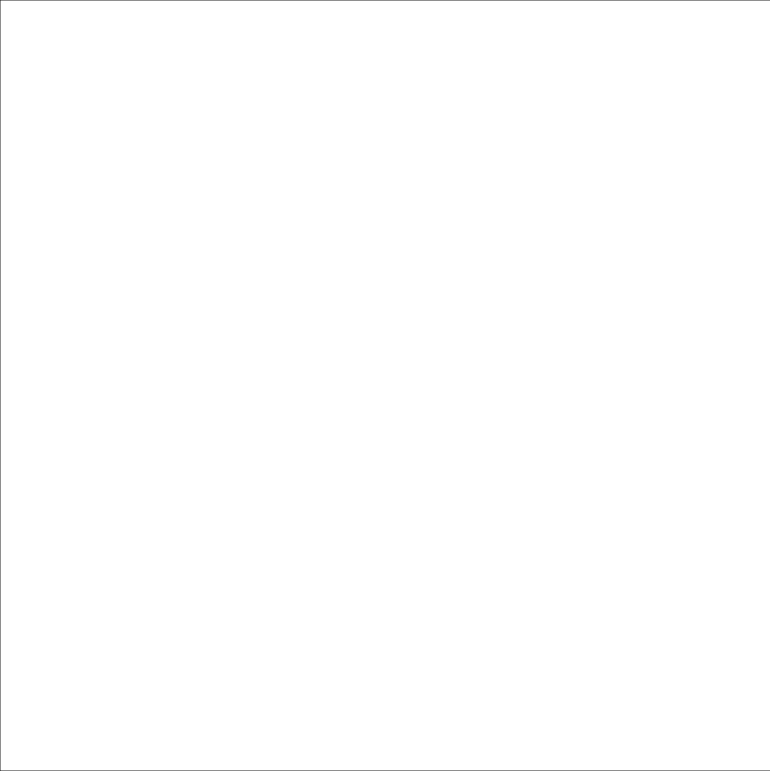
„Pościel moje łóżko!” – rozkazał pies. „Nigdy nie słałam łóżka dla psa” – odpowiedziała Nozibele. „Pościel łóżko, bo jak nie, to będę gryzł!” Więc Nozibele posłała łóżko psa.

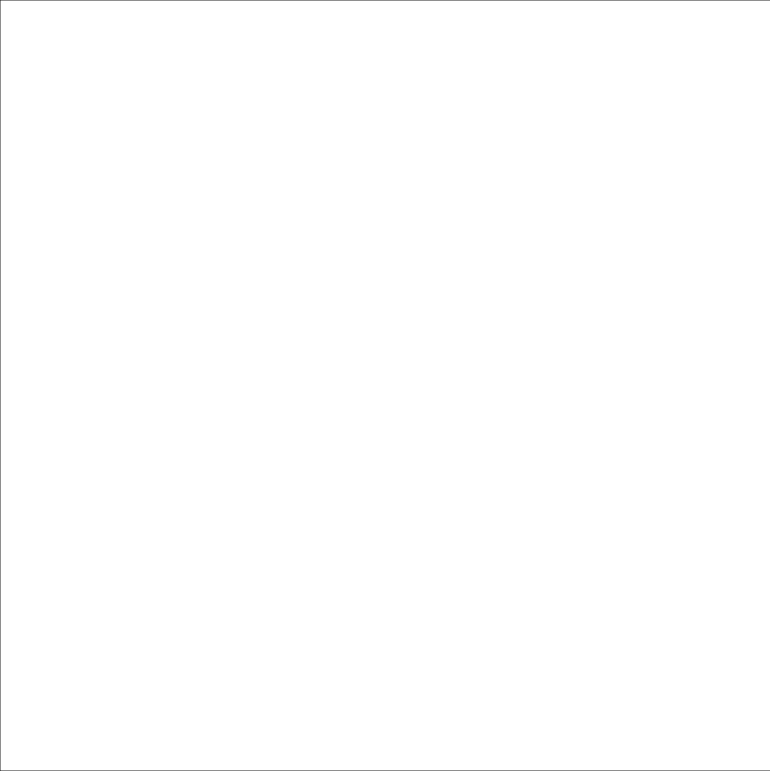
Codziennie musiała gotować, zmiatać i zmywać dla psa. Pewnego dnia pies zwrócił się do Nozibele: „Muszę dziś odwiedzić moich przyjaciół. Pozamiataj, ugotuj i pozmywaj zanim wrócę.”

Gdy pies wyszedł, Nozibele wyrwała trzy włosy. Jeden włos umieściła pod łóżkiem, drugi za drzwiami a trzeci w płocie, który otaczał chatę.

Pies wrócił do domu i zaczął szukać dziewczynki:
„Nozibele, gdzie jesteś?” – wołał. „Jestem tutaj,
pod łóżkiem” – odpowiedział pierwszy włos.
„Jestem tutaj, za drzwiami” – powiedział drugi
włos. „Jestem tutaj w płocie” – odpowiedział trzeci
włos.

Wtedy pies zrozumiał, że Nozibele go oszukała. Wybiegł z chaty, biegł i biegł aż dotarł do wioski Nozibele. Tam jednak czekali na niego jej bracia. Mieli wielkie kije. Pies odwrócił się na pięcie i uciekł. Nikt od tamtej pory go nie widział.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Nozibele i jej trzy włosy

Skrevet av: Tessa Welch

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Aleksandra Migorska

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).